

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 grudnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych

I Oddział w Ł. Inspektorat w Ł. stwierdził, że E. K. jako pracownik u płatnika składek: I. K. nie podlega: obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od 1 września 2017 r.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że z zapisów znajdujących się na koncie ubezpieczonej E. K. w systemie informatycznym ZUS wynika, że od 15 marca 2005 r. do 28 lutego 2015 r. była zgłoszona do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego przez Agencje Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa jako rencistka, w okresie od 1 marca 2015 r. do 31 sierpnia 2017 r., nie posiadała żadnego tytułu do ubezpieczeń. Następnie od 1 września 2017 r. została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych, chorobowego, wypadkowego przez płatnika składek I. K., a po 45 dniach stała się niezdolna do pracy z powodu choroby.

Organ rentowy dodał, że w świetle powyższego zostało wdrożone postępowanie wyjaśniające celem weryfikacji umowy o pracę oraz podstaw wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

Analiza dokumentów zgromadzonych w sprawie w trakcie postępowania wyjaśniającego wykazała, że od 1 września 2017 r. została zawarta pomiędzy płatnikiem składek I. K. a E. K. umowa na czas określony od 1 września 2017 r. od 30 kwietnia 2018 r., na stanowisko pracownik biurowy, w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem minimalnym aktualnie obowiązującym.

Z E. K. została zawarta umowa o pracę na stanowisko pracownika biurowego, gdyż I. K. miała wyjeżdżać do Ł. na intensywną rehabilitację dziecka. Jednakże płatnik nie upoważnił E. K. do podpisywania dokumentów pomimo tego, że była osobą zaufaną z odpowiednimi kwalifikacjami. Zgodnie z wyjaśnieniami E. K. wynagrodzenie wypłacono gotówką. Zatem brak jest możliwości faktycznego potwierdzenia wypłaty i otrzymania wynagrodzenia.

W ocenie organu rentowego nie zostały przedłożone żadne dokumenty świadczące o wykonywaniu pracy przez E. K..

Zdaniem ZUS E. K. nie świadczyła pracy na rzecz płatnika składek I. K. ze względu na fakt, że pracodawca nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających faktyczne wykonywanie pracy. Brak dowodów świadczenia pracy, brak tytułu do ubezpieczenia chorobowego, „krótkotrwałość” zatrudnienia tj. półtora miesiąca przed powstaniem niezdolności do pracy, niezatrudnienie nowego pracownika na zastępstwo. Brak upoważnienia do podpisywania dokumentów firmowych oraz niewiarygodna lista obecności za miesiąc wrzesień 2017 r. jednoznacznie świadczą o pozornym charakterze umowy o pracę.

Z zebranego materiału w sprawie wynika, że zgłoszenie do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych – emerytalnego, rentowych, chorobowego i wypadkowego E. K. od 1 września 2017 r. jako pracownika przez płatnika składek I. K. było jedynie w celu uzyskania prawa do wypłaty świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Wobec powyższego umowa o pracę zawarta między E. K. a płatnikiem składek I. K. nosi znamiona czynności pozornej.

/decyzja – k. 47 – 53 akt ZUS/

Odwołania od w/w decyzji złożyła ubezpieczona E. K. reprezentowana przez adwokata i zaskarżyła w/w decyzję w całości. Zaskarżonej decyzji zarzuciła: naruszenie art. 83 §1 k.c. w związku z art. 300 k.p. przez dowolną ocenę materiału dowodowego i bezpodstawne przyjęcie, że zawarta pomiędzy płatnikiem a ubezpieczoną umowa o pracę na czas określony od dnia 1 września 2017 r. do 30 kwietnia 2018 r. była umową pozorną i w konsekwencji uznanie, że ubezpieczona nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu w sytuacji, gdy strony zawarły umowę o pracę, a ubezpieczona świadczyła pracę, za którą otrzymywała wynagrodzenie, wobec czego zawarta umowa nie ma cech umowy pozornej.

W konsekwencji skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji w całości oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odwołanie – k. 3 – 8/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 21 – 23/

Na rozprawie w dniu 24 stycznia 2019 r. pełnomocnik ubezpieczonej poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa według norm przepisanych, pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/protokół rozprawy z dnia 24 stycznia 2019 r. – 00:03:18 – 00:12:35 – płyta CD – akta sądowe/

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Odwołująca E. K. legitymuje się wykształceniem wyższym. Ukończyła studia wyższe na Akademii Rolniczo – (...) na kierunku rolnictwo i uzyskała tytuł magistra i inżyniera w dniu 3 kwietnia 1997 r. Ukończyła również studia podyplomowe na Uniwersytecie (...) w O. na Wydziale (...) w zakresie diagnostyki w ochronie roślin.

/dyplom – k. 33 akt ZUS, k. 37, świadectwo ukończenia studiów podyplomowych – k. 32 akt ZUS, k. 37, zeznania ubezpieczonej z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:03:03 – 00:36:53 – płyta CD – k. 118 w zw. z zeznaniami z dnia 27 listopada 2018 r. – 00:06:59 – 00:29:34 – płyta CD – k. 229/

Wnioskodawczyni w okresie od 15 grudnia 1997 r. do końca 2004 r. prowadziła własną działalność gospodarczą: handel stały i obwoźny: nasionami, środkami ochrony roślin, materiałem szkółkarskim, artykułami do produkcji ogrodniczej i rolnej, odzież ochronną i chemię gospodarczą. Obecnie tę działalność przejął syn wnioskodawczyni.

/zaświadczenie – k. 31 akt ZUS, zeznania ubezpieczonej z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:03:03 – 00:36:53 – płyta CD – k. 118, zeznania świadka J. K. z dnia 23 października 2018 r. – 00:16:39 – 00:44:43 – płyta CD – k. 217/

Ubezpieczona obecnie pobiera świadczenie emerytalne.

/bezsporne/

Płatnik składek I. K. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Agencja (...) z siedzibą w Ł. od 27 grudnia 2000 r. Przedmiotem działalności jest sprzedaż hurtowa zboża, nieprzetworzonego tytoniu, nasion i pasz dla zwierząt.

/bezsporne/

K. K. – mąż I. K. jest pełnomocnikiem firmy.

/zeznania świadka K. K. z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:40:38 – 01:15:23 – płyta CD – k. 118/

Firma zajmuje się dystrybucją nasion holenderskiej firmy (...). Jest jedną z 12 takich firm w Polsce. Obsługuje konkretny rejon Polski. Obsługuje sklepy i centra ogrodnicze. Jest to firma rodzinna. Na ul. (...) w Ł. znajduje się siedziba firmy: są tam magazyny i biuro firmy na piętrze oraz sklep ogrodniczy na parterze. Pod tym samym adresem funkcjonuje także firma (...) – „Nasz ogród” oraz firma (...). Firmy ze sobą współpracują, pomagają sobie nawzajem, mają wspólne biuro.

/zeznania ubezpieczonej z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:03:03 – 00:36:53 – płyta CD – k. 118 w zw. z zeznaniami z dnia 27 listopada 2018 r. – 00:06:59 – 00:29:34 – płyta CD – k. 229, zeznania świadka K. K. z dnia 7 sierpnia 2018

r. – 00:40:38 – 01:15:23 – płyta CD – k. 118, zeznania świadka J. K. z dnia 23 października 2018 r. – 00:16:39 – 00:44:43 – płyta CD – k. 217 /

W dniu 1 września 2017 r. E. K. zawarła z I. K. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Agencja (...) Nasion Firmy (...) z siedzibą w Ł. umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na czas określony od 1 września 2017 r. do 30 kwietnia 2018 r. Wnioskodawczyni została zatrudniona na stanowisku pracownika biurowego z wynagrodzeniem minimalnym aktualnie obowiązującym. Miejszem wykonywania pracy ubezpieczona była Ł., ul. (...).

/umowa o pracę – k. 26 akt ZUS/

Płatnik składek I. K. poszukiwała pracownika do firmy w związku ze zwiększonymi obowiązkami w zakresie opieki nad niepełnosprawnym synem P. K., który w lutym 2017 r. przeszedł operację i wymaga całodobowej opieki. Zaraz po operacji mąż płatnika składek K. K. pomagał w firmie. Jednakże jest to 18-letni dorosły, leżący chłopak z porażeniem mózgowym i jego matka – płatnik składek I. K. nie jest w stanie sama wykonać przy nim wszystkich czynności pielęgnacyjnych. Potrzebna jest opieka obojga rodziców.

/zeznania ubezpieczonej z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:03:03 – 00:36:53 – płyta CD – k. 118 w zw. z zeznaniami z dnia 27 listopada 2018 r. – 00:06:59 – 00:29:34 – płyta CD – k. 229, zeznania świadka K. K. z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:40:38 – 01:15:23 – płyta CD – k. 118, zeznania świadka J. K. z dnia 23 października 2018 r. – 00:16:39 – 00:44:43 – płyta CD – k. 217/

Płatnik składek zaproponowała pracę ubezpieczonej, gdyż chciała zatrudnić osobę zaufaną i z doświadczeniem w branży rolniczej. Wnioskodawczyni jest teściową – płatnika składek I. K..

/zeznania ubezpieczonej z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:03:03 – 00:36:53 – płyta CD – k. 118 w zw. z zeznaniami z dnia 27 listopada 2018 r. – 00:06:59 – 00:29:34 – płyta CD – k. 229/

Orzeczeniem (...) do Spraw Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności w Ł. z dnia 6 lipca 2016 r. zaliczono P. K. - syna płatnika składek do znacznego stopnia niepełnosprawności na stałe. Niepełnosprawność istnieje od urodzenia, ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 29 czerwca 2016 r.

/orzeczenie – k. 10 – 11/

P. K. w okresie od 9 lutego 2017 r. do 14 lutego 2017 r. przebywał w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej (...) Szpitalu (...) w Ł. na Oddziale (...) dla dzieci z rozpoznaniem zwichnięcia stawu biodrowego prawego, mózgowego porażenia dziecięcego. W dniu 10 lutego wykonano u P. K. otwartą repozycję zwichnięcia stawu biodrowego z osteotomią panewki wg D. oraz osteotomią szpotawico –derotującą bliższy odcinek kości udowej.

/karta informacyjna – k. 12 – 13/

P. K. w okresie od 6 marca 2017 r. do 10 marca 2017 r. przebywał w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej (...) Szpitalu (...) w Ł. na Oddziale (...) dla dzieci z rozpoznaniem stan po repozycji zwichnięcia stawu biodrowego prawego, mózgowego porażenia dziecięcego. P. K. przebywał w szpitalu celem usunięcia opatrunku gipsowego biodrowego oraz rozpoczęcia usprawniania.

/karta informacyjna – k. 14/

W dacie zatrudnienia u płatnika składek wnioskodawczyni przedłożyła aktualne zaświadczenie o zdolności do pracy na stanowisku pracownika aptecznego.

/zaświadczenie lekarskie – k. 25 akt ZUS, k. 37/

Ubezpieczona została przeszkolona w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy w dniach od 1 do 4 września 2017 r.

/karta szkolenia wstępnego BHP – k. 24 akt ZUS, k. 37/

Wnioskodawczyni otrzymała zakres obowiązków na piśmie. Do jej obowiązków jako pracownika biurowego należy:

1. Współpraca z przedstawicielami firmy (...),
2. Odbieranie poczty tradycyjnej i elektronicznej,
3. Porządkowanie dokumentacji firmy i ich archiwizacja,
4. Dbalność o towar zgromadzony w magazynie,
5. Kompletowanie zamówień od klientów,
6. Prowadzenie rozmów z klientami dotyczących oferowanych nasion,
7. Udzielanie instruktażu w zakresie agrotechniki i ochrony proponowanych w ofercie odmian.

/zakres obowiązków – k. 34 akt ZUS, k. 37/

W ramach powierzonych obowiązków pracownika biurowego ubezpieczona zajmuje się głównie udzielaniem instruktażu i porad związanych z roślinami, spotyka się w ramach szkoleń z przedstawicielem firmy (...), który instruuje ją i przekazuje wiedzę na temat nasion, ich odmian, kolorów. Intensywność doradztwa prowadzona przez firmę płatnika składek jest większa niż kiedyś. Nadto wnioskodawczyni zajmuje się przyjmowaniem poczty, porządkowaniem dokumentów, przyjmowaniem przesyłek, przygotowywaniem przesyłek kurierskich.

/zeznania ubezpieczonej z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:03:03 – 00:36:53 – płyta CD – k. 118 w zw. z zeznaniami z dnia 27 listopada 2018 r. – 00:06:59 – 00:29:34 – płyta CD – k. 229, zeznania świadka K. K. z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:40:38 – 01:15:23 – płyta CD – k. 118, zeznania świadka P. B. z dnia 23 października 2018 r. – 00:08:06 – 00:13:50 – płyta CD – k. 217/

Płatnik składek I. K. zajmuje się dokumentacją firmy. Przychodzi do firmy, gdy syn P. K. jest w szkole.

/zeznania ubezpieczonej z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:03:03 – 00:36:53 – płyta CD – k. 118 w zw. z zeznaniami z dnia 27 listopada 2018 r. – 00:06:59 – 00:29:34 – płyta CD – k. 229, zeznania świadka K. K. z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:40:38 – 01:15:23 – płyta CD – k. 118/

Ubezpieczona jest bezpośrednio podporządkowana płatnikowi składek.

/zeznania świadka K. K. z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:40:38 – 01:15:23 – płyta CD – k. 118/

Wnioskodawczyni swoje obowiązki wykonuje w godzinach od 8.00 do 16.00 w firmie płatnika składek w Ł. – w sklepie ogrodniczym. Jak jest potrzeba to zostaje dłużej w pracy. Do pracy ubezpieczoną codziennie przywozi jej mąż J. K.. Siedziba firmy jest oddalona od miejsca zamieszkania ubezpieczonej o około 5 km. Zdarzało się, że ubezpieczona zwalniała się z pracy w ciągu dnia lub wychodziła wcześniej z pracy by pójść do lekarza lub na badania.

/zeznania ubezpieczonej z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:03:03 – 00:36:53 – płyta CD – k. 118 w zw. z zeznaniami z dnia 27 listopada 2018 r. – 00:06:59 – 00:29:34 – płyta CD – k. 229, zeznania świadka K. K. z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:40:38 – 01:15:23 – płyta CD – k. 118, zeznania świadka J. K. z dnia 23 października 2018 r. – 00:16:39 – 00:44:43 – płyta CD – k. 217/

Płatnik składek sporządza dla ubezpieczonej listy płac oraz listy obecności. Wynagrodzenie ma wypłacane gotówką.

/listy obecności – k. 26 – 27 akt ZUS, k. 37, listy płac – k. 29 - 30 akt ZUS, k. 37, k. 77, zeznania ubezpieczonej z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:03:03 – 00:36:53 – płyta CD – k. 118 w zw. z zeznaniami z dnia 27 listopada 2018 r. –

00:06:59 – 00:29:34 – płyta CD – k. 229, zeznania świadka K. K. z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:40:38 – 01:15:23 – płyta CD – k. 118/

Ubezpieczona leczy się m. in. ortopedycznie z powodu choroby zwyrodnieniowej stawów kolanowych. W sierpniu 2017 r. dowiedziała się o terminie swojej operacji – październik 2017 r. W okresie od 16 października 2017 r. do 19 lutego 2018 r. wnioskodawczyni była niezdolna do pracy z powodu odbytej operacji kolana.

/dokumentacja medyczna – k. 74 – 75, k. 143 – 197, k. 203 – 205, k. k. 208, zwolnienia lekarskie – k. 76, zeznania ubezpieczonej z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:03:03 – 00:36:53 – płyta CD – k. 118 w zw. z zeznaniami z dnia 27 listopada 2018 r. – 00:06:59 – 00:29:34 – płyta CD – k. 229, zeznania świadka J. K. z dnia 23 października 2018 r. – 00:16:39 – 00:44:43 – płyta CD – k. 217/

Wnioskodawczyni w okresie od 16 października 2017 r. do 23 października 2017 r. przebywała w (...) Centrum (...) w Wieloprofilowym P. Zabiegowym z powodu dolegliwości bólowych i ograniczenia ruchomości lewego stawu kolanowego na tle zmian zwyrodnieniowych stawu w przedziale przyśrodkowym po przebytych (...) i uszkodzeniu MM. Wnioskodawczyni została zakwalifikowana do protezoplastyki jednoprzędziałowej lewego stawu kolanowego – zabieg w dniu 17 października 2017 r. Przebieg operacyjny i pooperacyjny bez powikłań. Po operacji zmiana opatrunków, pielęgnacja, pionizacja z częściowym obciążeniem (...) pod kontrolą rehabilitantów, ćwiczenia w zamkniętych łańcuchach kinematycznych w zakresie ruchu 0-90 stopni. Ćwiczenia na szynie (...) w zakresie ruchu 0 – 90 stopni. Pionizacja o kulach z częściowym obciążeniem (...).

/karta informacyjna – k. 72 – 73/

Gdy wnioskodawczyni stała się niezdolna do pracy nikt nie został zatrudniony na jej stanowisko pracy. Jest to okres, w którym jest mniej pracy w związku z sezonowością firmy. Wówczas firma spotyka się z przedstawicielami, nawiązuje kontakty. Firma sezon sprzedażowy zaczyna w pierwszym kwartale roku, najwięcej pracy jest od stycznia do maja.

/zeznania ubezpieczonej z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:03:03 – 00:36:53 – płyta CD – k. 118 w zw. z zeznaniami z dnia 27 listopada 2018 r. – 00:06:59 – 00:29:34 – płyta CD – k. 229, zeznania świadka K. K. z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:40:38 – 01:15:23 – płyta CD – k. 118, zeznania świadka J. K. z dnia 23 października 2018 r. – 00:16:39 – 00:44:43 – płyta CD – k. 217/

Ubezpieczona obecnie nadal jest zatrudniona u płatnika składek, powróciła do pracy w lutym 2018 r. na stanowisko pracownika biurowego i wykonuje cały czas te same obowiązki.

/zeznania ubezpieczonej z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:03:03 – 00:36:53 – płyta CD – k. 118 w zw. z zeznaniami z dnia 27 listopada 2018 r. – 00:06:59 – 00:29:34 – płyta CD – k. 229, zeznania świadka K. K. z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:40:38 – 01:15:23 – płyta CD – k. 118, zeznania świadka P. B. z dnia 23 października 2018 r. – 00:08:06 – 00:13:50 – płyta CD – k. 217, zeznania świadka J. K. z dnia 23 października 2018 r. – 00:16:39 – 00:44:43 – płyta CD – k. 217/

W dniu 30 kwietnia 2018 r E. K. zawarła z I. K. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Agencyjna (...) Nasion Firmy (...) z siedzibą w Ł. umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na czas nieokreślony od 1 maja 2018 r. Wnioskodawczyni została zatrudniona na stanowisku pracownika biurowego z wynagrodzeniem minimalnym aktualnie obowiązującym. Miejscem wykonywania pracy ubezpieczonej jest Ł., ul. (...).

/umowa o pracę – k. 83, k. 93/

Płatnik składek w okresie od 1 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2017 r. uzyskał przychody w wysokości: 2.305.609,62 zł, koszty uzyskania przychodu wyniosły 2.083.828,96 zł, dochód wyniósł 266.780,65 zł, w okresie od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2016 r. uzyskał przychody: 2.498.663,25 zł, koszty uzyskania przychodu wyniosły 2.242.518,30 zł, dochód wyniósł 256.144,95 zł.

/wydruk z księgi przychodów – k. 77 – 78/

Płatnik składek oprócz ubezpieczonej nie zatrudnia pracowników.

/zeznania świadka K. K. z dnia 7 sierpnia 2018 r. – 00:40:38 – 01:15:23 – płyta CD – k. 118/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zawarte w aktach organu rentowego oraz dokumentach złożonych do akt sprawy w toku postępowania sądowego, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała, a także w oparciu o zeznania ubezpieczonej oraz świadków.

Zgromadzonym dowodom Sąd dał wiarę w całości, a dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że jest on wystarczający by wyjaśnić sporną okoliczność – a mianowicie czy zawarta przez E. K. w dniu 1 września 2017 r. umowa o pracę, nosi cechy pozorności i czy została zawarta jedynie dla uzyskania dodatkowego pracowniczego tytułu do ubezpieczeń społecznych. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków oraz ubezpieczonej, w których wskazali na realność zawartej umowy o pracę oraz faktyczne świadczenie pracy przez ubezpieczoną w ramach powyższej umowy oraz następnej umowy zawartej w dniu 30 kwietnia 2018 r.

W ocenie Sądu zeznania świadków oraz ubezpieczonej w niniejszej sprawie są jasne, logiczne, wzajemnie niesprzeczne oraz wzajemnie uzupełniają się. Wersję zdarzeń przedstawioną przez ubezpieczoną, potwierdzają świadkowie zeznający w tej sprawie. Z zeznań jednoznacznie wynika, że ubezpieczona pracowała i nadal pracuje na stanowisku pracownika biurowego. Zeznania świadków oraz ubezpieczonej wzajemnie się uzupełniają, nie ma między nimi sprzeczności. Stwierdzić należy, iż wskazane przez nich okoliczności znajdują również potwierdzenie w treści dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a więc z pozostałym zebrany w sprawie materiale dowodowym. Należy dodać, że jeden ze świadków P. B. jest osobą obcą dla stron, a więc jest osobą niezainteresowaną rozstrzygnięciem w niniejszej sprawie na korzyść, którejkolwiek ze stron.

Należy wskazać, że z zeznań ubezpieczonej oraz świadków J. K. oraz K. K. jednoznacznie wynika przyczyna i potrzeba zatrudnienia ubezpieczonej – płatnik składek musiała w zwiększonym rozmiarze zająć się opieką nad niepełnosprawnym synem, który w lutym 2017 r. przeszedł operację. Ponieważ ubezpieczona była osobą kompetentną, zorientowaną w branży i posiadającą wysokie kwalifikacje zawodowe i wykształcenie w sposób pełny mogła zabezpieczyć interesy płatnika na powierzonym jej stanowisku.

Sąd uznał zeznania ubezpieczonej oraz świadków za wiarygodne, gdyż są konsekwentne, znajdują oparcie w materiale dowodowym w postaci dokumentów.

Na podkreślenie zasługuje okoliczność, iż złożone do akt dokumenty nie były kwestionowane przez ZUS, a zeznania ubezpieczonej i świadków nie zostały zasadnie podważone przez organ rentowy w toku procesu.

Nadto dodać należy, że ubezpieczona posiada wykształcenie rolnicze, doświadczenie w branży rolniczej, gdyż sama prowadziła działalność o podobnym profilu przed pójściem na emeryturę a także sytuacja finansowa firmy pozwalała na zatrudnienie pracownika. Ubezpieczona jest osobą w pełni kompetentną do wykonywania spornej pracy jak również posiada kontakty zawodowe w branży.

Niebagatelne znaczenie dla oceny materiału dowodowego ma również kontekst osobisty dotyczący zarówno ubezpieczonej jak i płatnika. Płatnik jest matką a ubezpieczona babcią głęboko niepełnosprawnego dziecka, któremu cała rodzina, swoimi siłami stara się zapewnić jak najlepszą opiekę i warunki rozwoju. W pełni przekonywujące dla Sądu są twierdzenia ubezpieczonej, że nie była już w stanie w wielu sytuacjach podjąć opiekę nad wnukiem, z uwagi na wiek swój i wnuka. Dlatego też powstała konieczność wyłączenia i pomocy synowej przy prowadzeniu firmy aby ona wraz z synem ubezpieczonej mogli zajmować się czynnościami wymagającymi siły fizycznej.

Odnosząc się do zarzutów pełnomocnika organu rentowego, iż zapisy w dokumentacji z placówki służby zdrowia potwierdzają, że wnioskodawczyni nie wykonywała pracy w spornym okresie czasu bowiem korzystała z porad lekarskich albo recepty dla niej odbierał mąż, twierdząc że przebywa w domu, nie mogą być uznane za trafne. Przede wszystkim dotyczy to incydentalnych sytuacji a ponadto mąż wnioskodawczyni zaprzeczył, że udzielał w przychodni

takich informacji i nie miał żadnego wpływu czy możliwości weryfikacji co w dokumentację było wpisywane. Ponadto nie może umknąć uwadze okoliczność, że wnioskodawczyni mogła sporadycznie zwalniać się z pracy aby załatwić swoje prywatne sprawy. Należy również brać pod uwagę, że wnioskodawczyni pracowała w firmie rodzinnej i sposób zwalniania się z pracy mógł być ustalany w sposób mniej sformalizowany, jeżeli miało to miejsce. Nie ulega natomiast wątpliwości w świetle zeznań wnioskodawczyni, że w razie potrzeby pozostawała w firmie dłużej w zależności od potrzeb. Nie ulega również wątpliwości sądu, że zatrudnienie wnioskodawczyni w firmie płatnika ułatwiło płatnicze pogodzenie obowiązków wynikających z opieki nad niepełnosprawnym dzieckiem z prowadzeniem firmy. Sytuacja ta nie uległa zmianie również w toku procesu a zatem należy sadzić, że zatrudnienie ubezpieczonej jest potrzebne a nie pozorne jak stara się to przedstawić organ rentowy. 8

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778), obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym – podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Zgodnie z art. 9 ust. 4 w/w ustawy, osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3 i 22, mające ustalone prawo do emerytury lub renty podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

W myśl art. 36 ust. 1 w/w ustawy, każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych.

Ustęp 2 stanowi, że obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1 (pracowników), należy do płatnika składek.

W myśl ustępu 11 w/w przepisu, każda osoba, w stosunku do której wygasł tytuł do ubezpieczeń społecznych, podlega wyrejestrowaniu z tych ubezpieczeń. Zgłoszenie wyrejestrowania płatnik składek jest zobowiązany złożyć w terminie 7 dni od daty zaistnienia tego faktu.

Zgodnie z treścią art. 17 ust. 1, składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe oraz chorobowe za ubezpieczonych, o których mowa w art. 16 ust. 1 (za pracowników), obliczają, rozliczają i przekazują co miesiąc do Zakładu w całości płatnicy składek.

W niniejszej sprawie organ rentowy podważał skuteczność umowy o pracę zawartej między ubezpieczoną a płatnikiem składek, wskazując na jej pozorny charakter.

Należy wskazać, że organ rentowy ma prawo do badania a także kwestionowania podstaw ubezpieczenia w tym umów o pracę, ponieważ rodzą one skutki w dziedzinie ubezpieczeń społecznych.

Jednak w takiej sytuacji to na organie rentowym spoczywa obowiązek udowodnienia pozorności umowy lub jej sprzeczności z zasadami współżycia społecznego, w myśl art. 6 k.c. Stanowisko takiej zajął także Sąd Najwyższy np. w wyroku z dnia 15 lutego 2007 r., I UK 269/06, OSNP 2008 nr 5-6, poz. 78 oraz w wyroku z dnia 24 sierpnia 2010 r. I UK 74/10, w którym stwierdził, iż:

„1. Na organie rentowym, który przyjął zgłoszenie do ubezpieczenia pracowniczego i nie kwestionował tytułu tego zgłoszenia oraz przyjmował składki, spoczywa ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli.

2. Podstawą ubezpieczenia społecznego jest rzeczywiste zatrudnienie, a nie sama umowa o pracę (art. 22 k.p., art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych). Umowa o pracę nie jest czynnością

wyłącznie kauzalną, gdyż w zatrudnieniu pracowniczym chodzi o wykonywanie pracy. Brak pracy podważa umowę o pracę. Innymi słowy jej formalna strona, nawet połączona ze zgłoszeniem do ubezpieczenia społecznego, nie stanowi podstawy takiego ubezpieczenia.” (LEX nr 653664)

Zdaniem Sądu Okręgowego, organ rentowy w żaden sposób nie udowodnił, iż zakwestionowana przez niego umowa o pracę miała charakter pozorny, co zarzucał stronom umowy o pracę. Pełnomocnik reprezentujący ZUS nie zgłosił, w toku procesu, żadnych wniosków dowodowych, za pomocą których w sposób przekonujący wykazałby pozorność zawartej między stronami umowy.

Sąd ocenił zatem zasadność decyzji w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy, który okazał się wystarczający do wydania orzeczenia.

Wskazać należy, że ingerencja sądu w kierunku przejścia od strony inicjatywy dowodowej mogłaby się spotkać ze skutecznie podniesionym przez drugą stronę słusznym zarzutem naruszenia zasady bezstronności. Faktem jest, że postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wiąże się z pewnymi odrębnościami również w tej sferze, jednakże Sąd nie może zastępować działaniem z urzędu strony procesowej tym bardziej wówczas, gdy jest ona reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego- por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 21 marca 2013 r. III AUa 1011/12 LEX nr 1298879.

Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał, a Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów – por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28 lutego 2013 r. I ACa 613/12 LEX nr 1294695.

Stosownie do treści art. 22 §1 kp, przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Do cech pojęciowych pracy stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika w ramach stosunku pracy należą osobiste i odpłatne jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006 roku III AUa 433/2005, Wspólnota (...)). Podleganie pracowniczemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 roku o sygn. akt II UK 43/05, OSNAPiUS rok 2006/15 – 16/251).

W przedmiotowej sprawie organ rentowy stanął na stanowisku, iż umowa o pracę z dnia 4 maja 2017 r. zawarta między ubezpieczoną, a płatnikiem składek, jest nieważna, bowiem została zawarta dla pozor.

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozor.

Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują, łącznie, następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozor, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozor, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczeniami a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie stron na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z 14 marca 2001 roku (sygn. akt III UKN 258/00, opubl. OSNAP 2002/21/527), nie można

przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował. Nie wyklucza to rozważenia, czy w konkretnym przypadku zawarcie umowy zmierzało do obejścia prawa (art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p.).

O czynności prawnej mającej na celu obejście ustawy można mówić wówczas, gdy czynność taka pozwala na uniknięcie zakazów, nakazów lub obciążeń wynikających z przepisu ustawy i tylko z takim zamiarem została dokonana. Nie jest natomiast obejściem prawa dokonanie czynności prawnej w celu osiągnięcia skutków, jakie ustawa wiąże z tą czynnością prawną. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalno-rentowego, chorobowego i wypadkowego, podjęcie zatrudnienia w celu objęcia ubezpieczeniem i ewentualnego korzystania ze świadczeń z tego ubezpieczenia nie może być kwalifikowane jako obejście prawa.

W sytuacji, gdy wolą stron zawierających umowę było faktyczne nawiązanie stosunku pracy i doszło do świadczenia pracy za wynagrodzeniem, sama świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa (wyrok SN z dnia 2 lipca 2008 roku, sygn. akt II UK 334/07, opubl. L.).

Sąd Okręgowy w Łodzi podziela również pogląd Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 25 stycznia 2005 roku, II UK 141/04, OSNP 2005/15/235), w którym to SN stwierdza, iż stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy (art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.).

Nadto nadmienić należy, iż w niniejszej sprawie to na organie rentowym spoczywał ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli, a więc, że nie miały zamiaru wywołania żadnych skutków prawnych, gdyż pracownik nie podjął wykonywania pracy, a pracodawca świadczenia tego nie przyjmował. Z tych bowiem faktów organ rentowy wywodzi skutki prawne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2007 roku, I UK 269/2006, LEX nr 328015).

Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 24 lutego 2010 roku w sprawie o sygn. akt II UK 204/09 (lex nr 590241), iż o tym czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Istotne więc jest, aby stosunek pracy zrealizował się przez wykonywanie zatrudnienia o cechach pracowniczych.

W uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2010 roku w sprawie o sygn. akt I UK 43/10 (Lex nr 619658) można wyczytać, że umowa o pracę jest zawarta dla pozorów, a przez to nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a podmiot wskazany jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli strony z góry zakładają, iż nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585 ze zm.) wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalnego i rentowych oraz wypadkowego i chorobowego, to podjęcie zatrudnienia w celu objęcia tymi ubezpieczeniami i ewentualnie korzystania z przewidzianych nimi świadczeń nie jest obejściem prawa.

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2010 roku w sprawie o sygn. akt I UK 74/10 (lex numer 653664) stwierdzono zaś, że podstawą ubezpieczenia społecznego jest rzeczywiste zatrudnienie, a nie sama umowa o pracę (art. 22 k.p., art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 13 pkt 1 w/w ustawy). Umowa o pracę nie jest czynnością wyłącznie kauzalną, gdyż w zatrudnieniu pracowniczym chodzi o wykonywanie pracy. Brak pracy podważa sens istnienia umowy o pracę. Innymi słowy jej formalna strona, nawet połączona ze zgłoszeniem do ubezpieczenia społecznego, nie stanowi podstawy takiego ubezpieczenia.

Z powyższego jednoznacznie wynika, że motywacja skłaniająca do zawarcia umowy o pracę nie ma znaczenia dla jej ważności przy tym wszak założeniu, że nastąpiło rzeczywiste jej świadczenia zgodnie z warunkami określonymi w art. 22 § 1 k.p. Tym samym nie można byłoby czynić odwołującemu zarzutów, że zawarł umowę o pracę jedynie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczeń społecznych, pod tym wszakże warunkiem, że na podstawie kwestionowanej umowy realizowałby zatrudnienie o cechach pracowniczych.

Mając na uwadze dotychczas poczynione rozważania prawne należy podkreślić, że w realiach niniejszej sprawy Sąd Okręgowy w celu dokonania kontroli prawidłowości zaskarżonej decyzji organu rentowego musiał zatem badać, czy pomiędzy ubezpieczoną a płatnikiem składek istotnie doszło do nawiązania i realizacji stosunku pracy w warunkach określonych w art. 22 § 1 k.p.

W tej sytuacji do Sądu należało przeprowadzenie oceny, czy analizowany stosunek prawny nosił konstytutywne cechy stosunku pracy.

W tym celu Sąd zbadał, czy odwołująca się osobiście świadczyła pracę podporządkowaną pracodawcy (pod kierownictwem pracodawcy) w sposób ciągły, odpłatny, na rzecz i ryzyko pracodawcy. Dokonanie powyższego ustalenia miało bowiem znaczenie dla objęcia wnioskodawczyni obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi: emerytalnym, rentowymi, chorobowym oraz wypadkowym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę.

Zdaniem Sądu analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że ubezpieczona na rzecz płatnika składek w spornym okresie wykonywała umówioną pracę. Przy wykonywaniu obowiązków była bezpośrednio podporządkowana płatnikowi składek. Zeznania świadków oraz pozostały zebrany w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że ubezpieczona wykonywała szereg czynności, obowiązków na rzecz swojego pracodawcy, w ustalonym czasie pracy, warunkowanym godzinami otwarcia placówki.

W sprawie niniejszej zostały stwierdzone omówione powyżej elementy świadczące o tym, iż ubezpieczona wykonywała pracę na podstawie umowy o pracę i łączył ją z płatnikiem stosunek pracy. Zeznania E. K., i świadków wskazują, że ubezpieczona wykonywała i obecnie nadal wykonuje swoje obowiązki jako pracownik biurowy. Zostało też wykazane, co również jest składnikiem stosunku pracy, podporządkowanie wnioskodawczyni poleceniom pracodawcy. W ocenie Sądu, takie ustalenia wskazują jednoznacznie, że sporne zatrudnienie miało cechy reżimu pracowniczego.

Przede wszystkim należy zwrócić uwagę na to, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdza, że płatnik składek kierował pracą ubezpieczonej. Jest to istotne, jeżeli uwzględni się, że zatrudnienie pracownicze odwołuje się do staranności, a nie rezultatu.

Ustawodawca zastrzegł w przepisie art. 22 § 1 k.p., że pracownik wykonuje pracę pod kierownictwem pracodawcy, przy czym nie zdefiniował tej cechy zatrudnienia. W literaturze przedmiotu wyinterpretowano, że kierownictwo pracodawcy przejawia się w poleceniach, podporządkowaniu organizacyjnym oraz podporządkowaniu represywnym i dystrybucywnym. Nie jest jednak jasne, czy wszystkie przejawy kierownictwa pracodawcy muszą występować jednocześnie i z pełnym nasileniem. Zmieniające się warunki i potrzeby świadczenia pracy zrodziły dylemat. Sprowadza się on do pytania czy niewystępowanie w trakcie zatrudnienia (lub występowanie w ograniczonym rozmiarze) poleceń podmiotu zatrudniającego, jak również pozostałych cech kierownictwa, pozwala na uznanie istnienia stosunku pracy. Wydaje się, że odpowiedzią orzecznictwa jest konstrukcja podporządkowania autonomicznego. Sąd Najwyższy przyjął, że podporządkowanie pracownika (art. 22 § 1 k.p.) może polegać na określeniu przez pracodawcę czasu pracy i wyznaczeniu zadań, natomiast co do sposobu ich realizacji pracownik ma pewien zakres swobody (Wyrok SN z dnia 7.09.1999 r., I PKN 277/99, OSNAPiUS 2001 nr 1, poz. 18, wyrok SN z dnia 04.04.2002 r., I PKN 776/00 OSNP 2004 nr 6, poz.94.).

Do koncepcji tej nawiązywał Sąd Najwyższy również w późniejszych orzeczeniach (Wyrok SN z dnia 7.03.2006 r., I PK 146/05, OSNP 2007, nr 5-6, poz. 67, postanowienie SN z dnia 11 października 2007 r., III UK 70/07, OSNP 2008, nr 23-24, poz. 366).

W literaturze przedmiotu (T. Liszcz, W sprawie podporządkowania pracownika, (w:) Współczesne problemy prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, red. L. Florka i Ł. Pisarczyka, Warszawa 2011, s.120-121) można odnaleźć stanowiska wyrażające dezaprobatę dla wskazanej linii orzeczniczej. Wskazuje się, że koncepcja podporządkowania autonomicznego może prowadzić do rozmycia pojęcia podporządkowania i do otwarcia prawa pracy dla stosunków samodzielnego zatrudnienia, które nie powinny korzystać z ochrony właściwej dla stosunku pracy (A. Musiała, Głosa do wyroku SN z dnia 7 marca 2006 r., I PK 146/05, Gdańskie Studia Prawnicze – Przegląd Orzecznictwa 2009, nr 1, poz. 127).

W dyskusji dotyczącej relacji zachodzących między stronami stosunku pracy nie brak również wypowiedzi, że koncepcja podporządkowania autonomicznego koresponduje z dokonującymi się przemianami na rynku pracy (L. Mitrus, Podporządkowanie pracownicze jako zmieniająca się cecha stosunku pracy, (w:) Współczesne problemy prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, red. L. Florka i Ł. Pisarczyka, Warszawa 2011, s.126-130).

Pomijając wskazane spory, oczywiste jest, że konstrukcja podporządkowania autonomicznego przybliży umowę o pracę do rozwiązań zastrzeżonych dla umów cywilnoprawnych (szczególnie umowy zlecenia). Oznacza to, że w wielu wypadkach niemożliwe będzie precyzyjne odróżnienie podporządkowania pracowniczego od zależności właściwych dla zobowiązania cywilnoprawnego. Przyjmując za punkt odniesienia elastyczną koncepcję podporządkowania autonomicznego, wypada dostrzec, że w jej ramach kierownictwo pracodawcy polega na określeniu czasu i skonkretyzowaniu zadań, przy jednoczesnym nie ingerowaniu w sposób ich realizacji. Analiza dowodów zaofiarowanych w trakcie postępowania przez strony, nie pozwala na przyjęcie, że ubezpieczona pracowała według takiego modelu.

Mając na względzie powyższe należy wskazać, że odwołująca świadczyła pracę w warunkach kierownictwa pracodawcy.

Konstatacja ta jest ważna, gdy założy się, że praca pod kierownictwem w myśl art. 22 § 1 k.p., jest jedną z najważniejszych cech w procesie typizacji charakteru stosunku prawnego łączącego strony (wyrok SN z dnia 20.03.1965 r., III PU 28/64, OSNCP 1965, nr 9, poz. 157).

Z powyższych względów, Sąd Okręgowy uznał, że strony były związane umową o pracę, gdyż sporny stosunek prawny nosił konstytutywną cechę umowy o pracę, wynikającej z art. 22 § 1 k.p., jaką jest pracownicze podporządkowanie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

W przedmiocie kosztów Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Sąd Okręgowy zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz ubezpieczonej kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – stosownie do treści § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 1800).

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego.

K.K.-W.